

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๗

ดูวัดให้ดูตัวเอง

ก่อนจ้งหัน

วันนี้พระมาฉันในวัดนี้เพียง ๓๑ องค์ ขาดไป ๒๔ องค์ พระ ๒๔ องค์ท้องแห่งนี้ พวกเราต้องชุ่มเย็น แต่ธรรมเราไม่รับรอง ที่ว่าท้องแห่งนี้ธรรมชุ่มเย็น ค่อนข้างแน่ใจและแน่ใจ ขอให้ธรรมชุ่มเย็นภายในใจบ้างเถอะ โลกเราจะมีความสุขเย็นใจ มองเห็นเพื่อน เห็นฝูงเป็นผู้ฟังเป็นฟังตายซึ่งกันและกัน ไม่เห็นเป็นข้าศึกศัตรูที่จะต่อสู้กัดฉีกกัน ดังที่กิเลสจับหัวโลกทั้งหลายใส่เข้าหากัน เป็นพินเป็นไฟเผาไหม้อยู่ทั่วโลกดินแดน มีแต่เรื่องของกิเลสจูงจุมูกทั้งนั้นแหละ ธรรมไม่มองดู เพราะฉะนั้นความสุขจึงไม่มีในโลก มีตั้งแต่ความทุกข์ ไปที่ไหนที่นั่นว่าจะเป็นสุข ที่นี้ว่าจะเป็นที่รื่นเริงบันเทิง มีแต่ความผิดหวังทั้งนั้นแหละเพราะกิเลสพาไป ไปที่ไหนต้มไปเรื่อยหลอกไปเรื่อย ไม่ได้เหมือนธรรมพาไป

ธรรมพาไป ไปที่ไหนมีสติตั้ง มีความระมัดระวังรักษาตัว นี่คือธรรม แล้วก็ปลอดภัย ไม่ค่อยเป็นภัยในจิตใจและอาการภายนอก กายก็ไม่เป็นภัย เป็นทุกข์ ศาสนา พระพุทธเจ้าเป็นศาสนาชั้นเอกสืบทอดมาตั้งกับตั้งกลับ พระพุทธเจ้าแต่ละพระองค์ๆ เรียกว่าสืบทอดกันมา มีแบบมีฉบับ พุทธศาสนาเป็นศาสนาที่มีแบบมีฉบับ เดินตามร่องรอยแห่งจอมปราชญ์ คือศาสดาองค์ก่อนๆ เรื่อยมา เดินตามร่องรอยของกันและกันมาเรื่อยๆ เป็นแบบเป็นฉบับ

เวลานี้ก็เข้ามาถึงจุดภทรกัปนี้ก็มีพระพุทธเจ้า ๕ พระองค์ มาถึง ๔ พระองค์นี้แล้ว พระสมณโคดมเรา องค์ที่ ๕ ก็เป็นพระอริยมะตไตรย์ นี่เรียงลำดับในภทรกัปนี้ เป็นพระพุทธเจ้าองค์เอกๆ สอนโลกให้ได้พ้นจากทุกข์ได้เช่นเดียวกันหมด เราได้เข้ามาวงพุทธศาสนา เกิดมาในชาติมนุษย์นี้ได้พบพระพุทธศาสนา พร้อมกับความเชื่อความเคารพ เลื่อมใส เรียกว่าเป็นบุญเป็นกุศลของเราอย่างมากมาย สัตว์ทั้งหลายมีจำนวนสักเท่าไร พลาดทั้งนั้น แม้มนุษย์ด้วยกันก็พลาดทั่วโลกดินแดน พลาดจากของจริง เราเอาของจริงมาพูด ไม่เหยียบย่ำทำลาย ไม่ยกไม่ยออะไรที่ผิดจากความเป็นจริง เอาความเป็นจริงมาพูดทั้งนั้น จึงเรียกว่าศาสนธรรม พูดตามหลักความเป็นจริง

พระพุทธเจ้าของเราได้อุบัติมาแล้ว เวลานี้ก็ธรรมและวินัยนั้นแลเป็นศาสดาของพวกเราทั้งหลายแทนพระพุทธเจ้าเวลาพระองค์ปรินิพพานไปแล้ว จึงขอให้ปฏิบัติให้เป็น

คนที่มีศีลมีธรรม จะมีความหมายในจิตใจ ใจนี้เป็นนักท่องเที่ยว สิ่งอยู่ในร่างของสัตว์ของบุคคลทั่วไปหมดไม่มีเว้นที่จิตจะไม่เข้าถึง นอกจากขอนขงเท่านั้น ต้นไม้ ภูเขา จิตไม่เข้าถึง แต่จิตใจของมนุษย์และสัตว์แทรกอยู่ในร่างของมนุษย์และสัตว์ทุก ๆ แห่งไป อันนี้ละพาให้เราตะเกียกตะกายไปด้วยความล้มลุกคลุกคลาน เพราะไปตามกิเลสที่แทรกอยู่ในจิต จุดลากจิตให้ไปในทางที่ผิด ก็นำเราไปในทางที่ผิดที่พลาด เกิดภพใดชาติใดแทนที่จะประสบความสำเร็จ กลายเป็นความผิดพลาดไปเรื่อย ๆ เพราะกิเลสพาให้ผิดพลาด

ธรรมไม่พาให้ผิดพลาด จึงขอให้ยึดหลักธรรมให้ดีทุกคน ๆ นี้พูดตรง ๆ พูดอย่างตรงไปตรงมาเป็นภาษาธรรม หลวงตาบัวจวนจะตายแล้ว ไม่ได้อยู่คำฟ้า ท่านทั้งหลายก็ไม่ได้อยู่คำฟ้า จะถูกไฟเผาด้วยกันนั้นแหละ ไฟเผาหรือถมดินกลบดินฝังกันไปอย่างนั้นเวลามีชีวิตอยู่นี้ให้ทำความดีเสีย จิตนี้ไฟเผาไม่ได้นะ แต่กิเลสเผาได้ นั้นให้พากันจำ จิตนี้ไฟเผาไม่ได้ แต่ไฟกิเลสนั้นเผาได้ ๆ ตกนรกอเวจีได้ คำพูดที่ว่านรกอเวจี บาป บุญ สวรรค์ พรหมโลก นิพพาน เป็นคำพูดของจอมปราชญ์ที่ฉลาดแหลมคมสุดยอดแล้ว ทรงธรรมเหล่านี้ไว้เรียบร้อยแล้วนำมาสอนโลกด้วยความสัตย์ความจริง หรือจะเรียกว่าทำทนายสัตว์โลกหูหนวกตาบอดก็ได้ เพราะพระพุทธเจ้าแต่ละพระองค์นั้นเป็น โลกวิทู รู้แจ้งเห็นจริงทุกสัต์ทุกส่วน สอนจึงไม่ผิด ขอให้พากันตั้งอกตั้งใจ

ไปเที่ยววัดเที่ยววาอย่าไปเที่ยวเตร็ดเตร่เร่ร่อน ไปหาตุ้ตั้งแต่พระ พระท่านเป็นยังงัย องค์นั้นเป็นยังงัย องค์นี้เป็นยังงัย ตัวเองไม่สนใจดูนี่ละผิดพลาดตรงนี้ ไปดูวัดให้ดูตัวเอง วัดใดท่านปฏิบัติอย่างไร ๆ แล้วก็นำมาเป็นคติเครื่องเตือนใจตน นี้เรียกว่าไปวัดไปวา อย่าไปเที่ยวเตร็ดเตร่เร่ร่อนด้วยความคึกคะนอง ถ้าวัดเป็นสนามกีฬา สนามที่เล่นเพลิดเพลิน ใช้ไม่ได้ ให้พากันดู มาดูพระ เป็นยังงัยพระ พระมีหลายพระ พระมีแต่หัวโล้น ๆ ครองผ้าเหลือง อาศัยชาวบ้านเขากิน อวดตนอวดตัวก็มีเยอะในประเทศไทยของเรา

พระผู้ตั้งใจปฏิบัติดีตามทางของศาสดาเรียกว่าพระแท้ พระสุปฏิปันโน ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ปฏิบัติเพื่อความพ้นทุกข์ ปฏิบัติเป็นอัญชลีกรรมได้ โลกกราบไหว้บูชาเป็นที่สนิทใจอย่างนี้ก็มี พระของตถาคตเป็นพระประเภทเหล่านี้ พระของเทวทัตเป็นพระประเภทแหวกแนว ให้คัดเลือกเอา หูมีตามิไปวัดใดดู เป็นวัดก็มี เป็นสำนักเป็นถ้ำก็มี เป็นพระเป็นเถรก็มี เป็นมุตรเป็นคูอยู่ในสำนักในถ้ำคือนั้น ๆ ก็มี ให้เลือกเอา วัดนี้เป็นสถานที่อบรมศีลธรรมเพื่อความดีงามแก่ผู้ที่เข้าไปอยู่ในสถานที่นั้น ท่านเรียกว่าวัด ถ้าผู้ที่ไปอยู่ในวัดนั้นปฏิบัติตัวไม่มีศีลมีธรรม ไม่มีขอบเขต ปฏิบัติตัวเหลวแหลกแหวกแนว

นั่นเป็นบุตรเป็นคุณ อยู่ในวัด วัดก็กลายเป็นส้วมเป็นถ่าน ส้วมถ่านคือวัด บุตรคุณคือพระ คือเณรเรา อย่างนี้ก็มี เป็นวัดแท้ เป็นพระแท้ ปฏิบัติเป็นศีลเป็นธรรมแท้ก็มี ให้พากันคัด กันเลือกเอาผู้มีตามีทุกคน อย่าไปเที่ยวดูคนนั้นไม่ดี คนนี้ไม่ดี ตัวเองไม่ดูไม่ถูก ดูอะไรที่ ไหนให้มาเป็นคติเครื่องเตือนใจตนเอง แล้วจะเป็นคนดี ๆ มีคติธรรมติดตัวไปเรื่อย ๆ

เห็นพี่น้องทั้งหลายมาก็ดีใจหลงตา ให้มาอย่างที่เราดีใจ ดีใจว่ามาสนใจในอรรถ ในธรรม ไม่ใช่มาเพลิดมาเพลิน ถ้าวัดเป็นสถานที่เที่ยวที่เล่น และเป็นสถานที่ดู เป็นยังงั พระองค์นี้เป็นยังงั องค์นั้นเป็นยังงั ตัวเองไม่ดูอย่างนี้ไม่ถูก ให้ดูเป็นคติเครื่องเตือนใจ วันนี้เทศน์เป็นคติเครื่องเตือนใจก่อนจ้งหัน ให้พากันไปประพฤติปฏิบัติ หลวงตาบัวจวน จะตายแล้วนะ เกิดมานี้นานแล้วได้ ๙๑ ปีแล้ว ชีวิตของเราเปลี่ยนจากฆราวาสมาได้ ๗๒ พรรษาแล้ว ชีวิตนี้เป็นชีวิตของพระล้วน ๆ ขวนขวายแต่ศีลแต่ธรรมเป็นประจำตลอดมา ชีวิตของฆราวาสมีมาถึง ๒๐ ปีกับ ๙ เดือน นี่ละเข้าบวช ชีวิตอันนี้เป็นชีวิตของคนไม่มีกฏ มีเกณฑ์ ไม่ว่าเขาว่าเราเลอะ ๆ เทอะ ๆ แต่พอบวชเข้ามาเป็นพระแล้ว เป็นชีวิตของพระ ชีวิตมีศีลมีธรรม มีสติตั้ง มีหิริโอตตปปะ สะดุ้งกลัวต่อบาป ระมัดระวังตนตามสิกขาบท วินัยของพระพุทธเจ้า

นี่เราก็บวชมาเป็นเวลา ๗๒ พรรษาแล้ว เราพูดได้เต็มปาก เราหาที่ต้องติเราไม่ เลย ตั้งแต่วันบวชมาเป็นชีวิตของพระล้วน ๆ บำเพ็ญมาเต็มเม็ดเต็มหน่วยเรื่อย จนกระทั่ง ถึงเต็มภูมิของหัวใจพระกับธรรมอยู่อันเดียวกัน ๆ และผลที่ได้รับนี้เป็นที่พอใจ และนำมา สอนโลกเป็นเวลา ๕๕ ปีแล้ว ตั้งแต่สอนโลกเรื่อยมา จึงทำให้ไม่พ้นความวิตกวิจารณ์อยู่ จนได้ จวนจะตายเท่าไรยังวิตกวิจารณ์เป็นห่วงเป็นใยถึงประชาชน พระเณร ลูกหลาน ทั้งหลาย กลัวจะผิดจะพลาด

พระพุทธเจ้าสอนลากเข็นให้ไปทางที่ดี กลัวมันจะแหวกแนวไปลงนรกอเวจี เพราะฉะนั้นจวนจะตายเท่าไรแทนที่จะห่วงชีวิตจิตใจของเจ้าของ เราชี้ิ้วเลยว่าเราไม่มีแม้ เม็ดหินเม็ดทราย ที่จะเป็นห่วงชีวิตของตัวเองยิ่งกว่าห่วงโลกห่วงสงสารที่กำลังซุลมุน วุ่นวายอยู่กับพินกับไฟ เพราะอำนาจของกิเลสลากถูไป ให้พากันจำให้ตึนะ เราสอนโลกนี้ สอนด้วยความอิมพอ เราไม่มีอะไรบกพร่องในหัวใจของเรา เป็นธรรมล้วน ๆ สอนโลกสอน ออกมาในแง่ใดมุมใด เราไม่สงสัยในการสอนของเรา เพราะเราปฏิบัติตามธรรมวินัยของ พระพุทธเจ้า ผลปรากฏขึ้นมาเป็นธรรมเป็นวินัยล้วน ๆ เป็นความสุขความเจริญภายใน จิตใจล้วน ๆ เป็นที่พอใจเรื่อยมา

นี่ก็ไม่นาน สอนโลกมานี้เป็นเวลา ๕๕ ปี เรื่องชีวิตลมหายใจมันมีเหมือนกัน อย่าให้ลมหมดไปเปล่าๆ ไม่มีประโยชน์ติดตัวเลยใช้ไม่ได้ จิตเป็นนักท่องเที่ยว คำว่าตายไม่มี คำว่าสูญไม่มี แต่การท่องเที่ยวภพน้อยภพใหญ่นี้มีได้ประจำจิตทุกดวง จึงต้องให้มีธรรมเข้าประดับประดาครอบรักษาจิต จิตจะแคล้วคลาดปลอดภัย ไฟบาปกรรมทั้งหลายจะไม่เผาไหม้เราต่อไป เรามีธรรมเป็นเครื่องคุ้มครอบรักษา ไปที่ไหนหลับตื่นลืมตามีความผาสุกเย็นใจ อยู่โลกนี้ก็เย็นใจที่เราได้ทำบุญให้ทาน รักษาศีล ภาวนา ไปโลกหน้าก็ไปเสวยความดีของเราที่สร้างมาตั้งแต่ชาตินี้ไปแล้ว จึงขอให้ท่านทั้งหลายยึดไว้เป็นหลักเป็นเกณฑ์ ไปวัดไปวาไปที่ไหนให้มีกฐินมีเกณฑ์ ให้มีสิริมงคลติดตัวไป เอาละวันนี้ ให้พร

หลังจิ้งห็น

ตอนบ่ายๆ ไปแล้วข้างจะออกเที่ยวหากิน ปรกติกลางวันเขาไม่ค่อยจะออก พอบ่ายๆ หรือฟ้าลงฝนตกนี้กลางวันก็ออกนะ เราไปด้านนี้ดูว่าวันที่ ๑๘ กันยา มั้ง เราก็กินเจอบ้างเหมือนกัน คือเอาของไปส่งที่นั่น เราก็กินนี่กว่าจะไปข้างในกลางวัน เพราะทำเล เช่นนั้นก็ไม่ใช่ทำเลที่ข้างจะมาเที่ยวกลางวัน ถ้าเป็นกลางคืนมาได้ทั้งนั้นละ ไปนั่นกลางวันยังไม่เที่ยงนะ ประมาณสัก ๑๑ โมงกว่า รถเราวิ่งไป ข้างเขาก็มา มีหัวหน้าฝูงตัวใหญ่มา เขาอยู่ริมถนนเขาจะข้ามถนนไปทางทิศใต้ เราเห็น โอ้ นั่นข้าง เขาๆ รถเราบอก อย่าบีบแตร เขาเห็นเราเขาก็ร้องแอ๊กๆ ขึ้น เราก็กินปรกติที่นั่น หัวหน้าเขาพาข้าม ตัวใหญ่ๆ ข้างรวมทั้งหมด ๖ ตัว เราไปเขากำลังข้าม มีลักษณะรีบด่วนบ้างแต่ไม่ได้กลัวนัก เพียงลักษณะรีบด่วน ร้องแอ๊กๆ ตัวใหญ่พาลง จากนั้นก็ลงด้วยกัน ลูก ๒ ตัว เราดู โอ้ย อ้วนเหลือเกินนะ เราก็กินรถดูเขากำลังไป เขามีลักษณะรีบด่วนๆ จะว่ารีบด้วยความกลัวจริงๆ ก็ไม่ใช่

โถ ทำไม้อ้วนนัก เราเห็นแต่ข้างบ้านมันไม่มีตัวไหนอ้วนละนะ มีแต่พอมๆ ข้างบ้านวันนั้นผ่านไปมันก็ได้ไกลอะไรสัก ดูจะไกลกว่าบ้านใดชั้นศาลา ขยับเข้ามานี้อีก ถึงได้ดูถนัดชัดเจน อ้วนมากนะ ทุกตัวอ้วนเหมือนสัตว์ป่าต่างๆ ไป สัตว์ป่าต่างๆ ไปนี้อ้วนทั้งนั้น ข้างเราเห็นแต่อยู่ในบ้านเขามันพอม เห็นอยู่ในป่าก็ไม่ถนัดชัดเจนเหมือนคราวนี้ คราวนี้มันอยู่ที่โล่งแจ้ง เราก็กินดูเขาข้ามไป พอเห็นคนไปเขาร้องแอ๊กๆ เขาเตือน ลูกเขาตัวเท่าควาย ลูกสองตัวก็อ้วนเหมือนกันหมด ตัวใหญ่อ้วน ตัวเล็กอ้วน อ้วน อ้วนเหมือนหมู เราก็กินจอดรถดู โถ ทำไม้อ้วนนักข้างเหล่านี้

เราไม่มีอะไรละ ไปจอดดูเขากำลังจะลง จอดรถดู จะคิดกลัวหรือก็ลืมคิดไป มันเฉยๆ มักจะเป็นไปด้วยความเมตตา ดูเขาด้วยความรักเขา เมตตา ดูความอ้วนของเขา มีลักษณะกุกุกจอตัวเล็กๆ ลง พอลงตัวใหญ่ก็ขนาบสองข้าง ตัวเล็กอยู่ตรงกลาง หัวหน้าอยู่

ข้างหน้า ครั่งลงไปแล้วเขาหันหน้ากลับมาดูเรา กางหู คงจะว่าปลอดภัยหรือไง ช้าง ๖ ตัว ตัวใหญ่ ๆ ขนาบ สองตัวเล็กอยู่ตรงกลาง ตัวใหญ่นำหน้า ตัวนี้หันหน้ามาดูเรา เราได้ดูถนัด คือเราจอดอยู่นั้น เขาไปแล้วเขายังหันหน้ามาดู เราก็ดูถนัดชัดเจน เอาละเราก็ไปได้ เราเคลื่อนรถ เขายังยืนอยู่หน้าตอนเราไป ช้าง ๆ ถนนนั้นนะ เราก็ค่อยเคลื่อนรถไป เลยสนุกดู เขากลางวัน

ทำเลที่เขานั้นธรรมชาติข้างจะไม่มากกลางวัน แต่ข้างเหล่านี้เป็นข้างที่คนดูแลรักษาอยู่แล้ว เขาไม่กลัวคนมากนัก เขาทราบว่ามันไม่ทำอะไรเขา เพราะฉะนั้นเขาอยากผ่านมาเมื่อไร เขาก็ผ่านมา มันเป็นดงเป็นโคก ถ้ากลางคืนมันมาได้ทั้งนั้นละ อันนี้หมายถึงกลางวัน มันก็ไม่น่าจะผ่านนะกลางวัน มันก็มา เพราะเขาทราบแล้วว่ามนุษย์ไม่ทำอะไรเขา ถึงกลัวก็กลัวลักษณะอย่างนั้นแหละ ไม่ได้กลัวจริงๆ ตั้งแต่เป็นฆราวาสเราก็ค่อยกับข้างป่าข้างอะไร พอบวชเป็นพระจึงมาเจอเอาชัด ๆ คราวนี้ละ มีแต่ตัวอ้วน ๆ โอ้ย น่ารักทั้งนั้น อ้วนเหมือนสัตว์ทั่ว ๆ ไปซึ่งอยู่ในป่าด้วยกัน พวกกวาง พวกหมู พวกอะไรเหล่านี้อ้วนเหมือนกันหมด ช้างก็เลยอ้วนแบบเดียวกัน เขาหากินโดยลำพังเขา ไม่ถูกบังคับบัญชาเหมือนสัตว์บ้านนะ

(หลวงพ่อบ่นให้มาราบเรียนหลวงตาว่า วันที่ ๒๙ ที่วัดดอยธรรมเจดีย์ทอดกฐินเสร็จจะพาคณะศรัทธาญาติโยมมาราบหลวงตาจะ จะถึงวัดบ้านตาดประมาณเที่ยงคะ ท่านให้มาราบเรียนหลวงตาให้ทราบคะ) ทราบแล้ว เมื่อวานขึ้นเราก้ไปวัดดอยธรรมเจดีย์ เพราะไม่ได้ไปนาน เมื่อวานนี้ให้เขาไปวัดถ้ำภูว ปรกติเอารถไปสี่คัน เขาก็เคยไปสี่คันเต็มทุกคัน หกล้อคันหนึ่ง บองขึ้นให้เต็มหมดเลยสี่คันรถต่อเดือน ถ้าหากว่าเรามีเวลาว่างเราก้ไปเยี่ยม และเอาอาหารเสริมไปพร้อมเลย

เมื่อวานนี้เขาไปภูว เราไปด่านสองด่านน้ำหนาว เอาของไปให้พวกรักษาด่าน ไปสองทางเมื่อวานนี้ พวกภูวเขาก็ไปรถสี่คัน ของเราไปคันเดียวไปด่าน ไปประจำทุกเดือนนะ ตั้งแต่เราสร้างตึกสองชั้นให้โรงพยาบาลหล่มสักเราไปมา แล้วก็ดูสภาพของด่าน ไปก็ดูให้เขาซื้อของบ้าง ดูสังเกตไปและซื้อของบ้าง เอาแต่นิดเดียวแล้วให้เงินไป เพราะเราไปอยู่เรื่อยไปดู สร้างตึกสองชั้นใหญ่ รวมหมดเป็น ๑๕ ล้านที่หล่มสัก สระใหญ่ทั้งสระ ขนดินมาจากที่ไหนไม่รู้ ภูเขาทั้งลูกเต็มหมดเลย เราดมเอง

นี่ละที่ว่าตึกหลังนี้อยู่ตรงกลางสระใหญ่เลย เอาดินมาถมจนเต็มเอี้ยดเรียบร้อยแล้ว รถบดเรื่อย ๆ ถมเรื่อย บด แล้วที่นี้ก็สร้างตึกที่นั่นเลย ยาวกว่าศาลาหลังนี้ละมั้ง กว้างพอประมาณ จากนั้นก็สร้างอะไรให้อีกข้างหน้า ทำสะพานจากหลังใหญ่สร้างใหม่นี้ ไปถึงหลังเก่านี้ สะพานคอนกรีตเดินมีมุงมีอะไรเรียบร้อย หมดทุกอย่าง รวมแล้วเป็น ๑๕ ล้าน

เรียกว่าหมดเลย ๑๕ ล้านพอดี นั่นแหละเราได้ไปเห็นสภาพ ตั้งแต่นั้นก็ส่งของเรื่อยมา สร้างอันนี้ได้ ๗-๘ ปีแล้วมั้ง เราลืมแล้วแหละ พ.ศ.เท่าไร จากนั้นมาแล้วไปดูอยู่หนหนึ่ง เขาบอกเสร็จเรียบร้อยแล้วเราก็ไปดูอีกทีหนึ่ง จากนั้นมาไม่ได้ไปอีกเลย

แต่ด่านนี้ส่งตั้งแต่นั้นมาทุกเดือนๆ ก็ไม่ได้ให้มากละ พอดีกับรถ ๒๗ ครอบครั้วข้าวสารให้ครอบครัวละถุงๆ ละ ๑๒ กิโล น้ำตาลบ้าง เงินสดบ้าง ให้เป็นประจำเลยตั้งแต่นั้นมา วัดนี้เป็นวัดที่เสียสละที่สุด มากที่สุด เรยกนี้เลยที่ไม่มีวัดไหนสู้ได้ในประเทศไทยว่างั้นเลย พูดได้อย่างเต็มปาก เพราะวันหนึ่งๆ นี้ไหลออกสักเท่าไรๆ แต่มันก็ไหลเข้ามาเรื่อย ไหลออกเรื่อยอยู่อย่างนั้นตลอด เราช่วยตลอด เพราะเราแบอยู่ตลอด เราไม่เคยก้าจิตใจนี้เบิกกว้างออกด้วยความเมตตา เปิดหมดเลย มีเท่าไรถึงไหนถึงกันๆ ไม่มีอะไรเหลือแหละเรา เพราะความเมตตา

ไปที่ไหนแม่ที่สุดสี่แยกไฟเขียวไฟแดงเขามาขายดอกไม้ แต่ผู้ชายเราก็พูดตรงๆ เราไม่ให้ผู้ชาย ผู้ชายมาแย่งงานผู้หญิง ผู้ชายควรจะหากินไกลกว่านี้ กลับมาหาอย่างนี้เราไม่เสริม ไม่ให้นะ ถึงเขาจะไปเลี้ยงครอบครัวเขาก็ตามแต่เราก็ไม่ให้ในตัวของเขาเอง เราตำหนิ งานอย่างนี้ไม่ใช่งานผู้ชาย เป็นงานผู้หญิง เขาว่างเมื่อไรเขากระโดดปั๊บบีบออกมาเขามาขายชั่วระยะหนึ่ง อย่างนี้เราให้ รายละสองร้อยๆ ให้ผู้หญิง ถ้าทำหยังๆ นักนี้เราก็ไม่ให้นะ อ้าวเราดูทั้งนอกทั้งในดูไปหมดคุณ ถ้าลักษณะหยังๆ นี้คนนี้ไม่รู้ตัวเลย อย่างนี้ไม่ให้

ไม่ได้เหมือนใครเรา พิจารณาเรียบร้อยแล้วค่อยให้และไม่ให้ มีอยู่สองอย่าง ไม่ใช่ทำให้สุมสี่สุมห้า เมตตาก็มี สติปัญญา ก็มี อะไรก็มีอยู่ในนั้น ดูในนั้นเสร็จเลย ไปที่ไหนก็เหมือนกัน พวกไฟเขียวไฟแดงถ้ามีผู้หย่าผู้หญิง มีก็คนให้คนละสองร้อยๆ ทั้งนั้นละ แต่ส่วนผู้ชายไม่ให้ เดียวนี้เขารู้แล้วเห็นรถเราไปเขาเฉย เมินเลย เขารู้ว่าเราไม่ให้เขา คือเราไม่ส่งเสริม นี่ไม่ใช่อาชีพผู้ชาย ถึงจะเอาไปเลี้ยงครอบครัวเขา เขาก็ทำงานผิดประเภทไม่เอาไม่ให้ จะเสริมเขา เดียวว่าหากินทางนี้ดี ไม่เอา ยกให้ผู้หญิงเสีย เป็นอย่างนั้นนะ

พูดถึงเรื่องการเสียสละนี้เป็นอย่างนั้นละวัดเรา เราเปิดโล่งตลอด ในวัดในวาก็ดูซิ เปิดโล่งหมดเลย ในวัดในวาเหมือนหนึ่งว่าเป็นโรงงานอยู่ในวัดนี้เลย เลี้ยงดูทั่วถึงหมดข้างนอกข้างใน ให้ด้วยความเมตตา ด้วยความเสียสละจริงๆ ไม่ได้ให้แบบเสแสร้งอะไรเราไม่มี เราให้ด้วยความเมตตา ทุกสิ่งทุกอย่างพิจารณาเรียบร้อยแล้วให้ๆ เช่นไม่ให้นี้ก็ไม่ใช่เป็นอย่างนั้น

วันพรุ่งนี้ก็ออกพรรษา แล้ววันที่ ๖ ก็กฐิน วันพรุ่งนี้บิณฑบาตในวัดตามเดิม ไม่ได้เข้าบิณฑบาตในบ้าน เป็นปกติประเพณี ส่วนฉันนั้นแล้วแต่จะปรึกษากันกับพระท่าน เห็นสมควรจะฉันข้างนอกหรือฉันข้างใน วันพรุ่งนี้คนน่าจะมากอยู่นะ ถ้าฉันข้างนอกก็ตีข้างนอกศาลาใหญ่กว้างขวาง ศาลานี้มันไม่พอคน ถึงฝนไม่ตกมันก็ไม่พอคน วันนี้ไม่พูดอะไร ก่อนจ้ดหันก็พูดแล้ว ไม่พูดอะไรมาหลายวัน

ผู้กำกับ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศรีเชียงใหม่มากราบ

ผอ.รพ.ศรีเชียงใหม่ หลวงตาเมตตาให้ที่ดิน ๔ ไร่ พร้อมกับถมให้ด้วย เห็นบอกว่าหลวงตาจะให้ทำรั้ว มากราบหลวงตาก่อนครับ

หลวงตา จะทำรั้วแบบไหนล่ะ

ผอ.รพ.ศรีเชียงใหม่ เป็นรั้วคอนกรีต

หลวงตา เป็นกำแพงหรือเป็นลวดหนาม หรือจะเป็นอะไร

ผอ.รพ.ศรีเชียงใหม่ ว่าจะทำกำแพงส่วนหนึ่งและลวดหนามส่วนหนึ่ง

หลวงตา ทำก็ทำไปซี เราลั่นค่าแล้วเราจะให้ทั้งถมดิน ที่มันต่ำ ถมให้หมดเลย ถมเรียบร้อยแล้ว ต่อจากนี้ไปก็จะสร้างตึก ทางนี้เขาไปติดต่อแล้วยัง (ติดต่อแล้วครับ) นี่จะขึ้นพร้อมกันตึกศรีเชียงใหม่กับพิบูลย์รักษ์ เป็นบ้านพักของเจ้าหน้าที่สามชั้น แปลนอันเดียวกัน นี่ก็ตกลงให้แล้ว ให้เขาไปดูเอง เราตกลงแล้วก็แล้วไปเลย ให้เขาไปดูคอยฟังคำเขามาปรึกษาอะไร ๆ ก็ให้คำปรึกษาเขาไป สองหลังนี้จะเริ่มแล้ว

ส่วนทางโนนสะอาดหลังหนึ่งเสร็จไปแล้ว อีกหลังหนึ่งกำลังขึ้น หลังนี้ใหญ่สองชั้น ดูเหมือน ๒๒ ลานหลังนี้ กำลังขึ้นชั้นสาม ส่วนหลังหนึ่งเรียบร้อยแล้วแฉะนั้นะ จากนี้ก็ไปขึ้นทางศรีเชียงใหม่กับพิบูลย์รักษ์อีกสองหลัง โรงเรียนทางด้านนี้อีกหลังหนึ่ง รวมทั้งหมดระยะนี้มี ๕ หลังอยู่ในแฉะนั้นะ พิบูลย์รักษ์ ศรีเชียงใหม่ โนนสะอาดสองหลัง เวลานี้อยู่นี้กำลัง ๕ หลัง ส่วนข้างหลังไปนั้นอีกไม่นับ หลังใหญ่ ๆ ทางนั้นเป็นเรือนจำลาดยาว อันนั้นสองหลัง ๆ ละ ๓ ชั้นใหญ่ รวมแล้วเขาบอกรายการมาเรียบร้อยแล้วว่า ๔๗ ลาน แต่เราคิดว่ามันจะไม่อยู่นั้น เวลาเราเข้าไปเขาจะต้องขอนั้นขอนี้อะไร เราก็จะต้องดูเหตุการณ์สมควรอย่างน้อยแค่ไหนเราจะพิจารณาตามนั้น แต่คิดว่าจะได้ให้อยู่แหละ เพราะพวกนี้จนตรอกเรือนจำ

คราวก่อนก็สร้างหลังหนึ่ง ๖ ลาน กับมอบเงินให้เป็นมูลนิธิ ๑ ลาน คราวนี้สร้างขึ้นมาอีกนี้ บัญชีเขาออกมาชัดเจนแล้วว่า ๔๗ ลาน อันนี้ก็พื้นหนึ่ง มันจะขึ้นกว่านั้น ๔๗ ลานแน่นอน นี่ก็กำลัง ทางจันทบุรีหลังหนึ่งอันนั้น ๖ ลาน เสร็จไปแล้ว ทางภาคใต้สี่

หลังดูเหมือนจะเสร็จไปในระยะเดียวกัน ภาคใต้สี่หลังโรงพยาบาลสองหลัง โรงเรียนสองหลัง ทางกระบี่ พังงา จะเสร็จไปแล้วละ ไม่เสร็จก็ยังมีนิดหน่อย เพราะเราคอยโอนเงินไปเสมอ ๆ นี่ละกำลังสร้างอยู่เวลานี้น้อยเมื่อไร เรื่องเงินมันค่อยมีค่อยเป็นค่อยไป เราค่อยหนุนเข้าไปนะ ที่จะให้เป็นเงินก้อนเงินอะไรจริง ๆ แล้วไม่มีแหละ หมด ๆ ตลอด เอาละที่นี้ให้พระนะ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ใต้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz